

Berzsenyis résztvevők az olasz cseréről

Az olasz csere 6 napja olyan időszak volt az életemben, ami teljesen kitűnt az eddigi élményeim közül, és mindig nagyon feldobja a kedvem, ha visszagondolok rá:

Először is több olyan helyet látogattunk meg, ahol én még nem voltam vagy csak nagyon régen, így én is újra rácsodálkoztam, hogy milyen szép Budapest.

Vicces volt látni az olaszok folytonos pörgését, de közben lustaságukat is. Jó volt magyar kajákat kóstoltatni velük, és várni a reakciójukat. Jó volt nézni, ahogy egy kisvárosban lakó olaszok mozogtak a nagy Budapesten: nem tudtak mozgólépcsőzni, náluk nincs villamos, elcsodálkoztak a sok hídon, és pont ezek miatt volt még családiasabb az 50 főből álló csapatunk. A magyar résztvevők közül is több embert ismertem meg, és hamar összeszokott a csapat. Amiket most felsoroltam, apró dolgok, ami leginkább számított az az, hogy mindenki mennyire nyitottan állt hozzá az egészhez.

Kiss Hanga 11.d

Ez az egy hét, életem egyik legjobb és legemlékezetesebb hete volt! Millió szuper programot szerveztünk az olaszoknak, és nagyon jó volt látni, hogy mennyire szeretnek itt lenni és velünk lenni! Túl hamar eltelt ez az egy hét, jó volt velük ennyi időt tölteni! A két társaság hirtelen nagyon közeli barátságban lett, amit nagyon jó érzés volt megtapasztalni, mert nagyon közel kerültek a szívemhez, és éppen ezért a hét végén rossz volt elköszönni tőlük, tétlenül állni a reptéren és nézni, ahogy elmennek a bőröndjeikkel. Nehéz belegondolni abba, hogy csak márciusban látjuk egymást legközelebb, de már most nagyon várom, hogy folytassunk mindent ott, ahol abbahagytuk!:)

Szili Szonja 11.d

Számomra nagyon meghatározó élmény volt az olasz csere. Új barátságokat köthettem, nemcsak az olaszokkal, de a magyar diákokkal is elmélyült a kapcsolat. A cserediákkal nagyon jól kijöttünk, sokat beszélünk a mai napig is. Nagyon élveztem a programokat. Helyiként már el is felejtettem, hogy milyen szép Budapest, jó volt újra látni a város látványosságait. Az elején kicsit tartottam attól, hogy idegen nyelven kell beszélnem, de könnyen megértettük egymást, és úgy gondolom, hogy sokat fejlődött az olasz tudásom. Sok jó emlékekkel gazdagodtam, nagyon örülök, hogy részese lehettem ennek a programnak.

Kővári Fanni 11.D.

Az olasz csere számomra rengeteg új lehetőséget adott szociális és tanulmányi téren egyaránt. A nagyvárosi élet kisebb-nagyobb meglepetéseket hozott a kisvárosból érkező olaszok számára. A rendszeres és változatos tömegközlekedés szokatlan kihívás volt számukra, és míg mi magyarok folyton siettünk, ők szívesebben álltak meg beszélgetni vagy nézelődni. Az olaszokkal könnyen és gyorsan összerázódtunk, szinte már félszavakból is értettük egymást, akár angolul, akár olaszul beszéltünk. Az utolsó napra mindenki fáradt és szomorú is volt a búcsúzás miatt, de csupa jó élménnyel mentek haza tőlünk, és már mindannyian várjuk, hogy tavasszal újra találkozhatunk velük.

Boutros Kira 11.d

Nagy élmény volt számomra ez a cserediák program, hiszen rengeteg csodálatos embert volt lehetőségünk megismerni. Pár nap alatt nagyon közel kerültem bizonyos emberekhez, ami egészen hihetetlen volt, habár a végén nagyon fájdalmas és szomorú volt elköszönni egymástól, mivel nagyon a szívemhez nőttek. Imádtam a random közös énekléseket az utcán, az olasz és magyar szövegeket, amiket megtanítottunk egymásnak és a lelkizéseket félig olasz, félig angol nyelven. Nagyon jól éreztem magam, életem egyik legemlékezetesebb hete volt. Hálás vagyok hogy ennyi jó ember vált barátommá, és alig várom hogy újra találkozhatunk márciusban.

Psáder Regina 11.D

Izgalommal vártam az olaszok érkezését, és a programok elindultával egyre jobban összeszokott a csapat. A cserémrel is sok témáról beszélgettünk, nagyon érdekes dolgokat tudtam meg tőle. A közös programok, mint a margit-szigeti piknik vagy a focizás közben is remek volt a hangulat. Jó volt új embereket és szokásokat megismerni, nagyon várom a program második fordulóját.

Hógenburg Luca 11.d

Számomra nagyon váratlan volt a kulturális különbség. Az olaszoknak megvolt az a fajta felszabadultsága, hogy nem zavarta őket semmi, ha akartak énekeltek az utcán, ha akartak játszottak valamit, finoman szólva nagy hangon. Itthon ehhez nem vagyunk hozzászokva, sőt sokszor ha valaki így viselkedik, azt inkább lenézzük érte. Én ez alatt a pár nap alatt egyszer éreztem rosszul magam a viselkedésük miatt, inkább élveztem ezt a felszabadultságot. Összességében szint vittek a hétköznapjaimba és nagyon örülök, hogy nem hagytam ki ezt a lehetőséget.

Kiss Bendegúz 12.a

Az olasz kisvárosból egy ilyen nagyvárosba jönni, mint Budapest, ijesztő és nagy dolog, de ezeknek a gyerekeknek sikerült itt szoros és tartós barátságokat kötni és felvenni a magyar fiatalok városi életét, mindezt lényegében néhány nap leforgása alatt. Ennél még jelentősebbnek és csodásabbnak tartom, hogy nem csak nekik sikerült felvenni a mi magyar hangulatunkat, hanem nekik is sikerült átadni egy komoly ízelítőt az olasz életstílusból. A magyarok teljes imádattal gondolnak és várnak Olaszországra, az olaszok pedig már most hiányolják azt a szeretetet és izgalmat, amit itt Budapesten átéltek.

Fülöp Tibor 12.a

A csereprogram maradandó élmény volt számomra. Az olaszok nagyon kedvesek, nyitottak és érdeklődőek voltak. Teljesen elámultak Budapesttől. Sokkolta őket a vár nagysága, a Bazilika tetőkupolájából eléjük táruló kilátás, Halászbástyáról a pesti oldalra nyíló panoráma. Nagyon érdekes volt a sok kulturális különbség a két csapat között: például a hangerő nagysága, a testi kontaktus gyakorisága és az étkezések ideje-mértéke.

De számomra a megszületett barátságok voltak a legértékesebbek. Bármikor lehetett velük viccelődni, de bármikor beszélhettem velük komoly témákról. Ilyen volt például a politika és a történelem, amikben meglepően járatosak voltak, ugyanakkor érdeklődve hallgatták a mi véleményünket is. Ugyan nem telt el még sok idő a távozásuk óta, de azóta is minden nap beszélünk velük és tervezgetjük a 2024-es nyári visszaútjukat.

Összefoglalva nagyon hálás vagyok, hogy részese lehetek ennek a csereprogramnak és nagyon várom, hogy viszont lássuk őket márciusban.

Szabó Bence 12.a

Nagyon hálás vagyok a cserelehetőségért. Eleinte kicsit ideges voltam a felelősség érzete miatt, de szerencsére ez hamar elmúlt. Jó volt új embereket megismerni, meg látni más velünk egykorú, teljesen máshogyan élő diákokat, akikkel a különbségeink ellenére is jól kijöttünk. Bár kicsit nehéz volt mindig odafigyelni a cserémre, hogy mit szeretne, szerintem végül sikerült úgy alakítanom, hogy élvezze ezt a hetet. Ezért is várom, hogy milyen lesz majd odamenni, és hogy ők mi mindent fognak nekünk megmutatni.

Boldoghy Nikolett 12.c

Ez az hét számunkra csodálatos élmény marad. Fantasztikus embereket ismerhettünk meg, akik tele vannak energiával, nyitottak, lelkesek, kedvesek és végtelenül barátságosak. Máris mély barátságokat tudtunk kialakítani velük. Úgy érezzük, ezek örökre szólnak.

Agelidisz Athina és Kalmár Csilla 12.a

Már nyáron elkezdtem chatelni a cserediákkal, és hamar kiderült, hogy sok mindenben hasonlítunk, így a kommunikáció köztünk mindig nagyon könnyen ment, és nagyon jól kijöttünk. De azért félttem, hogy vajon élőben is minden ilyen gördülékeny lesz-e, de szerencsére felesleges volt aggódnom, ugyanis a hét alatt nagyon jókat beszélgettünk, sokat

nevtünk és tényleg jó barátokra tudtunk lelteni a másikban. A többi olasz is aranyosak és vicces (na meg szórakoztatóak) volt, és néhányukkal szintén jóban lettem. Amire nem számítottam, hogy a magyar csapatot is ennyire meg fogom szeretni (eddig csak pár embert ismertem igazán), és szerintem nagyon összeszoktunk. Nagyon jók voltak az esti közös programok, amiket magunknak szerveztünk, valamint én a városnézést is élveztem, főleg mikor olyan helyen jártunk, ahol én sem voltam még sosem. Vicces volt, hogy tulajdonképpen néha én is turista voltam. A kedvenc dolgaim közé tartoznak még az étkezések, mikor valamilyen számukra új kaját mutattunk nekik, és örültem, hogy a legtöbb dolog nagyon ízlett nekik. Persze azért voltak nehézségek is a héten, főleg olyanok, amikre nem számítottunk (pl., hogy milyen lassan sétálnak az olaszok), valamint sosem gondoltam volna, hogy annyira fáradtak leszünk a végére, hogy a földön fogunk aludni, de összességében én nagyon-nagyon élveztem az egész hetet!

Tőkés Lili 12.c

